

As, močiutė, savo valia, apakus iš meilės
anūkei, visų čia dalyvaujančių akivaizdoje iškilmingai
PASIŽADU:

- Kad ir kas benutiktu, nepamiršti, kad vaikai būna arba švarūs, arba laimingi. Todėl nepyksiu, kai riebaluotais pirstais nučiupinės ką tik perdažytas namų sienas, žemėtom kojom nutapens per naują kilimą ar į šuns būdą paklos ką tik iš valyklos parneštą kostiumelį.
- Be jokių atsikalbinėjimų pažiūrėti savaitgaliais, švenčių dienomis, per jos tėvų ir krikštatevių atostogas ir šiaip be jokio reikalo.
- Pamokyti

... kaip išsireikalauti pakvietimo į restoraną, užuot virus
sriubą iš kirvio...

... kaip vienu blakstienų mirktelėjimu apsukti virus aplink
mažąjį pirštelį...

... kaip elgtis, kad šeimos kaklas visuomet vadovautų galvai...

- Būti tikra močiute – lepinti anūkėlę.

SAU NUOSPRENDI PASKELBĖ MOČIUTĘ

